

Kde nalézt Boha

→ *Promluva Satja Sáí Báby z 25. prosince 1989* ←

Vtělení božské lásky!

Bůh zosobňuje úplnou lásku. Tato láska září stejnou měrou v každé lidské bytosti. Vůně květiny zůstává stejná, ať je držena v pravé či v levé ruce. Podobně ani Bůh nerozlišuje, co má přednost a co vyloučit. Lidé přisuzují Bohu rozdíly podle svých zálib a nelibostí, které existují v jejich vlastní mysli. Bůh nezná rozdíly, co je dobré a co špatné, co je vítané a co ne, co je zkažené a co ctnostné. Santálový strom dává svou vůni dokonce i sekeře, která jej kácí. Podobně je i Bůh vždy připraven milovat, starat se a chránit rovnocenně každého bez jakéhokoli odlišování. Úzkoprsí lidé však boží rovnocennost nedokážou snadno pochopit. Opravdu – jak může obchodník s rybami znát hodnotu diamantů? Každý chápe boží moc a vlastnosti podle svého omezeného pojetí a svých zkušeností.

První nutností ke zbavení se takových omezených myšlenek je rozvíjení lásky. Jak se má láska podporovat? Člověk v sobě rozvíjí lásku „dáváním a odpouštěním“ (*giving and forgiving*). Ve vztahu k Bohu to znamená, že byste měli mít vždy postoj obětování svého srdce Bohu. V současné době však, vzdálení takovému posvátnému postoji, jsme svědky obyčejně „dostávat a zapomínat“ (*getting and forgetting*). Dnes člověk dostává boží lásku, požehnání a milost, ale neprokazuje žádný vděk a je ponořen do svých vlastních sobeckých zábav a činností. Toto objasňuje jeho úzkoprsé hledisko.

Saňdžaja na závěr Gíty prohlašuje, že kde spolu stojí Kršna, Pán jógy, a *Pártha*, chrabří lučištník, tam je vítězství. Člověk vyvíjí velké úsilí, aby dosáhl blahobytu, úspěchu a blaženosti. Způsob, jak toho dosáhnout, je postavit se po bok Bhagavánovi. *Pártha* je syn *prthví* (Země). Toto označení se vztahuje na každého člověka. Saňdžajovo prohlášení znamená, že vítězství je zajištěno, když je člověk vedle Boha nebo Bůh vedle člověka. Nic z toho se dnes neděje. Člověk vede život bez Boha.

Aby s tím začal, musí si uvědomit, co je cílem života. Na otázku smyslu života se dotazovali hledající všech zemí a stoupenci různých věrouk. V důsledku toho vznikala různá náboženství. Zakladatelem křesťanské víry je Ježíš. Po staletí před Kristem již existoval judaismus, jako náboženství Židů. Židé věřili v příchod Spasitele, který má ochránit lid Izraele.

Když se narodil Ježíš, přišli z východu tři králové, aby děťátku v Betlémě požehnali. Jakmile je uviděl první král prohlásil, že bude velice milovat Boha. Druhý řekl, že Bůh nesmírně miluje dítě. Třetí oznámil, že Ježíš je Bůh a Bůh je Ježíš. Co je smyslem těchto výroků? První znamená, že všichni, kdo milují Boha, jsou božími posly. Když Bůh někoho miluje, ten se stane božím synem. Jakmile se člověk vzdá pocitu duality a rozplyne své vědomí v božském, stane se jedním s Bohem.

Když byl Ježíš dítětem, ztratil se za návštěvy Jeruzaléma v davu. Po zoufalém hledání ho Marie našla v chrámu, kde pozorně poslouchal knězovu promluvu. Když mu popsala, jaké měli problémy ho najít, Ježíš odpověděl: „Matko, proč by ses měla o mne bát, když jsem v bezpečí se svým Otcem v Jeho domě? Toto je chrám boží. Je to dům mého Otce. Zde není žádný nedostatek. V tomto věčném a svatém domě jsem dokonale chráněn a jsem zde v bezpečí.“

To ukazuje, že Ježíš byl i ve svých dvanácti letech pln božských vlastností a lidem kolem sebe předával boží poselství. Světu přinesl tři důležitá sdělení: 1) Bůh je jeden, 2) On je všudypřítomný, 3) nikomu neubližujte. Bůh sídlí v každé bytosti. Kristus se vydal plnit své poslání a oslovoval lidi, aby získávali boží lásku tím, že budou rozvíjet lásku k Bohu.

Lidé vyznávající různé víry uctívají Boha pod různými jmény: Višnu, Šiva, Ganéša, Alláh, Kristus a další. Pravdou je, že Bůh je jen jeden. Lidé se dnes pokoušejí Boha nalézt v náboženství. Boha však nelze najít v náboženství (*mathamu*), ale v mysli (*mati*). Boha lze poznat jen tehdy, když je ovládnuta a pročištěna mysl.

Lidé tvrdí, že obětují Bohu, aniž by věděli, kde je. Pokoušejí se vše obětovat *brahma*, ale nevědí, kde *brahma* sídlí. Pán prohlásil: „Sídlím v tobě v podobě *vaišvânary* a stravuji veškeré obětiny, které děláš. Trávím vše a udržuji tvé tělo.“ Zatímco je Pán člověku neustále po boku, ten hledá Boha po celém světě. Objeváním vnějšího nemůžete nikdy očistit vnitřní. Je třeba proměnit vědomí. Musíte opravit své chování a činy, protože všechno závisí na vašich činech. S přidržováním se správné cesty a s čistým srdcem musíte posvětit svůj život. Veškeré duchovní disciplíny byly vytvořeny jen pro tento účel. Všechny modlitby, opakování božího jména a obřady, jsou pouze pro očistu srdce.

Všichni ti, kteří dosáhli velikosti v nějaké oblasti – vzdělávání, vědě a podobně, toho byli schopni jen díky svému jednání. Žádná fyzická síla nebo bohatství, ani intelektuální schopnost nemůže způsobit, aby byl člověk ctěn a vážen. Úctu a důstojnost mu přináší způsob, jakým žije. O poznání Boha bychom proto měli usilovat jen prostřednictvím svých činů. Bez správného jednání nemají všechny ostatní duchovní praxe žádný užitek. Všichni oddaní by proto měli nabývat dobrých a svatých vlastností, aby podpořili své úsilí k poznání Boha.

*Vy všichni jste v Sáiho království.
Vy všichni jste v Sáiho domě.
Vy všichni jste v Sáiho světle.
Vy všichni jste v Sáiho srdci.
Žehnám vám, žehnám vám
v tuto Svatou noc, to je vaše právo.*

Zabýváte-li se správnými myšlenkami, uvědomíte si, že jste všichni v božím domě. Celý vesmír je Pánovým příbytkem. Jakmile si tuto pravdu uvědomíte, jak může povstat nějaká neshoda?

Lidé si představují, že se Bůh zlobí, nebo je lhostejný. Takoví lidé Boha nechápou. Je-li v břiše nádor, použije chirurg nůž, aby jej odstranil. Byla operace provedena ze zášti k pacientovi? V žádném případě. Je to pro pacientovo dobro. Operace proběhne, aby byl opět v pořádku. Podobně, když někdo pěstuje špatné vlastnosti, podstoupí chirurgickou operaci, aby se zbavil neřestí. Když to udělá Bůh, říká se, že se zlobí, nebo se mu něco nelíbí. To je známkou malicherné mysli. Ti, kdo principu boží lásky rozumí, takovou chybu neudělají.

Dnes jsou narozeniny zakladatele velkého náboženství. Křesťané ctí Ježíše jako božího posla a Syna božího. V tento svatý den oslavují své výročí absolventky Satja Sái fakulty pro ženy v Anantapuru, které založily sdružení s názvem Poslové Satja Sái. „Jak můžeme projevit svou vděčnost institutu, který nás vzdělával a udělal pro nás tolik dobrého?“ zněla otázka jedné bývalé studentky, která je prezidentkou sdružení. „Jak bychom mohly projevit vděčnost Bhagavánovi?“ ptala se.

Milé bývalé studentky!

Ať jste kdekoli, jděte do společnosti a v nesobeckém duchu poskytněte s vírou v Boha všemi možnými způsoby sociální službu. Jak prezidentka sdružení řekla, je pravda, že poté, co se dívky vdají, jejich noví příbuzní a manželé jim kladou různé překážky. Bháratká kultura a tradice nesporně ženám omezila svobodu.

Chlapci naopak požívají větších svobod a volnosti, aby mohli jednat podle své libosti. Mají značnou svobodu, ať mají jakoukoli práci, nebo se zabývají podnikáním, ať jdou do kterékoli země. Nikdo je nebude omezovat. Chtěli-li konat sociální službu, mohou se jí hojně věnovat. Oni však naneštěstí tak ušlechtilými pohnutkami naplnění nejsou. Ženy, které mají tyto svaté impulsy sloužit společnosti, trpí omezováním a překážkami.

Ode dneška si přeji, aby mladí muži a mladé ženy, kteří studovali na Satja Sáí vzdělávacích institucích, projevovali vděčnost své alma mater tím, že se budou zabývat službou společnosti a obětavým životem budou dávat příklad ostatním. Vzdělanou osobou se nestanete pouhým nabýváním akademických hodnot.

Využívat vzdělání jen k získání porce jídla, je dětinské. Svě znalosti musíte používat ke zlepšování života ostatních. Jaký má smysl hora vědomostí, jestliže vám nezajistí skutečné štěstí lidské bytosti? Cožpak se Bůh nestará, jestliže v něj člověk věří? Čeho dosáhnete neustálým získáváním živobytí, když zapomínáte na všeprostupujícího Pána?

Všichni volají po míru: „Já chci mír (*peace*).“ Může být ale nalezen ve vnějším světě, který je naplněn jen jeho kousky (*pieces*)? Mír musí být hledán v nitru tím, že se zbavíte „Já“ a přání. Mír je ničen egem a nenasytnou touhou. Omezujte svá přání. Člověka pronásledují nekonečné obavy různého druhu. Může se jich zbavit jen tím, že obrátí mysl k Bohu. Aby měli lidé skutečný mír myslí, musí přání omezovat a rozvíjet *vairágju* (nepřipoutanost).

Jak mohou studenti, kteří strávili deset či dvanáct let na Sáího vzdělávacích institucích prokázat, že jim vzdělání prospělo? Do určité míry by to mělo být zřejmé z jejich chování a návyků. Není-li to znát, jaký měla jejich studia smysl? Jestliže se během tohoto cenného životního období nenaučili sebeovládání a sebekontroly, jsou vini tím, že promarnili vzácnou příležitost. Podstata vzdělávání spočívá v pěstování dobrých vlastností a rozvíjení správných hodnot pro smysluplný život.

Žehnám všem studentům v naději, že se zasvětíte službě lidem, a tak získáte Pánovu milost.

U příležitosti Vánoc, v Prašánti Nilajam dne 25. prosince 1989